

VARNARAÐILI HAFNAÐI AÐ HLITA ÚRSKURÐI**Mál nr. 246/2023****Nafn málskotsaðila (M)****Nafn varnaraðila (V)****Tegund vátryggingar: Starfsábyrgðartrygging lögmanns.****Umfang tjóns.****Gögn.**

1. Málskot mótttekið 6. júlí 2023, ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V, dags. 27. júlí 2023, ásamt fylgiskjöllum.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi lent í frítímaslysi 25. febrúar 2015 þegar hann rann í hálku og fótbrotnað á hægri fæti. Hann hafi í kjölfarið fengið þrýstingsheilkenni. Í kjölfarið hafi hann leitað til lögmanns sem hafi vanrækt að óska eftir mati á læknisfræðilegri örorku innan þriggja ára líkt og kveðið sá á um í skilmálum vátryggingarinnar. Ekki sé ágreiningur um bótaskyldu úr starfsábyrgðartryggingu vegna þess en ágreiningur sé um hvort miða eigi við læknisfræðilega örorku vegna grunnáverka (5%) eða heildarmat (25%). M telur að hann hafi orðið fyrir læknisfræðilegri örorku af völdum frítímaslyssins. Hvergi sé í skilmálum vátryggingarinnar F+2 getið að slysið þurfi að vera bein og eina orsök læknisfræðilegrar örorku. Þar sem frítímaslysið sé megiorsök líkamstjóns M eigi hann rétt á því að fá allt tjón sitt bætt úr starfsábyrgðartryggingunni í samræmi við 25% mat á læknisfræðilegri örorku samkvæmt fyrirbyggjandi matsgerð.

Í bréfi V kemur fram félagið hafni greiðsluskyldu úr starfsábyrgðartryggingu lögmannsins þar sem mistök lögmannsins hafi ekki leitt til tjóns málskotsaðila. Sú afstaða byggist á því að metin örorka sem rekja mætti til slyssins skv. fyrirbyggjandi gögnum næði ekki 15% lágmarki læknisfræðilegrar örorku skv. skilmála F+2 tryggingarinnar sem M var með í gildi á slysdagi. Í bréfinu er rakið að bótasvið F+2 nái bóta vegna slyss ef það leiði til varanlegrar læknisfræðilegrar örorku og telur V að bætur vegna slysa greiðist aðeins í þeim tilvikum þar sem slysið sem um ræðir sé orsök læknisfræðilegrar örorku og að það sé í samræmi við almennar meginreglur skaðabóta- og vátryggingaréttar um að tjón skuli aðeins bætt að því marki sem sýnt er fram á orsakatengsl milli atburðar og þess tjóns sem um ræðir. V telur að í þessu máli sé til staðar tveir tjónsatburðir, í fyrsta lagi slysið sjálft og í öðru lagi sjúklingatryggingaátvikið þar sem mistök voru gerð. Það liggi fyrir mat um að sjúklingatryggingaátvikið hafi valdið M 20 stigum varanlegs miska (20% læknisfræðilegrar örorku) en frítímaslysið hafi valdið honum 5 stigum varanlegs miska (5% læknisfræðilegrar örorku). Þá bendir V á að M hafi fengið greiddar bætur vegna sjúklingatryggingaratviksins frá Sjúkratryggingum Íslands. Enn fremur kemur fram að bótasvið F+2 sé ekki ætlað að bæta tjón sem verði vegna mistaka við læknismeðferð

Álit.

Ágreiningur þessa máls varðar það hvort bætur úr F+2 tryggingu M nái bæði til áverkans sem varð strax við slysið og er metin 5% læknisfræðilegrar örorku sem og þeirrar örorku sem er sjúklingatryggingaátvikið og afleiðing grunnáverkans og metin er til 20% læknisfræðilegrar örorku. Í kafla IV. í skilmálum F+2 kemur fram að í gr. 4 og 4.1.2 að V greiði bætur vegna slyss er vátryggður verður fyrir í frístundum ef það leiðir til varanlegrar læknisfræðilegrar örorku. Að öðru leyti eru ekki gerðar takmarkanir á bótaskyldu vegna frítímaslyss. Í gr. 6 er síðan fjallað um ákvörðun bóta vegna varanlegrar læknisfræðilegrar örorku. Í gr. 6.2.2 kemur fram að ekki séu greiddar bætur vegna varanlegrar læknisfræðilegrar örorku ef hún er lægri en 15%. Í þessu tilviki er varanleg læknisfræðileg örorka M 25%. Með vísan til þess að engar takmarkanir eru gerðar á bótaskyldu vegna frítímaslyssins í vátryggingunni fellur öll læknisfræðileg örorka M undir vátrygginguna. V ber því að greiða bætur vegna varanlegrar örorku M úr starfsábyrgðartryggingu lögmannsins.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr starfsábyrgðartryggingu lögmanns hjá V.

Reykjavík, 19. september 2023.

Sóley Ragnarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir